

FELLINGER KÁROLY

Közhasznú

Julinak lelkiismeret-furdalása van,
amikor megerőszakolta őt az ismeretlen
nagy szakállú, jólesett neki
az aktus, minden egyes porcikája
élvezte, ezért hát szégyenli magát,
de János szerint merő képzavar
az egész, a költő, vagyishogy én,
már elvből hazudik,
hogyan tudhatná férfi létére
beleélni magát egy nő bőrébe.

Cím nélkül

János a legkedvesebb festője
képeihez írt verseket, valamennyi
képéről, amikor elkészült, kiadója
arra figyelmeztette, csak a legjobb
képekhez írt szövegek
kerülhetnek a gyűjteménybe,
amitől Jánost az sem vigasztalta,
hogy az anyjánál több az őse,
beleszámolva az apja rokonságát,
úgy érezte azok a versei
a legfrappánsabbak, amelyeknek
ki kell maradniuk a kötetből,
nem is beszélve a műről,
amit a legszebb festményről írt,
amiről lehetetlenség kellő
pontossággal megállapítani,
hogy a legkedvesebb festője
alkotta-e, vagy az egyik epigonja.

Vélhetőleg

Az írástudatlan olvasatában,
lehetne akár a dédnagyanyám is,
kiugrom majd a bőrömből, amikor
földet érek egy ismeretlen bolygón,
még pontosabban üstökösön, ahol
az, mint tépett költőt vesz a szárnya alá,
közben a fejembe belegondolok
ezt, azt, mi visszafordíthatatlan, egy
ecsetvonással megszüntethető, csak
a történet, a csík marad utána,
aztán kihúzom magam, mint az ács a
szöveget a korhadt cédrusgerendából.

